

Αρχιεπ. Αλβανίας: «Χάρης στη συγγένεια με τον Χριστό όλοι θα ξαναπάρουν ζωή»

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Αλβανίας](#)

«Η αλήθεια είναι πως ο Χριστός έχει αναστηθεί κάνοντας την αρχή για την ανάσταση όλων των νεκρών. Γιατί όπως ο θάνατος ήρθε στον κόσμο από έναν άνθρωπο έτσι από έναν άνθρωπο ήρθε και η ανάσταση των νεκρών» τονίζει με έμφαση στο Πασχαλινό Μήνυμά του ο Προκαθήμενος της Εκκλησίας της Αλβανίας κ.κ. Αναστάσιος, ενώ συμπληρώνει στη συνέχεια, «Όπως πεθαίνουν όλοι εξαιτίας της συγγενείας με τον Αδάμ, έτσι, χάρις στη συγγένεια με τον Χριστό όλοι θα ξαναπάρουν ζωή». Αναλυτικότερα ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Τιράνων, Δυρραχίου και πάσης Αλβανίας κ.κ. Αναστάσιος αναφέρει, «Απροσμέτρητη ελπίδα, αδελφοί μου, προσφέρει η Ανάσταση. Ελπίδα βασισμένη στη χαρμόσυνη είδηση ότι νικήθηκε ο αδυσώπητος εχθρός του ανθρώπου, ο θάνατος. Τον καταπάτησε ο Χριστός: «Ποῦ σου, θάνατε, τό κέντρον; Ποῦ σου, ἄδη, τό νῆκος; Ἄνεστη Χριστός, καί σὺ καταβέβλησαι.» αναφωνεί, ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος και μαζί του όλη η Ορθόδοξη Εκκλησία «...Ἄνεστη Χριστός, καί ζωή πολιτεύεται.... Χριστός γάρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο· αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ

κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν».

Το γεγονός της Αναστάσεως του Χριστού καταυγάζει ὅλη την ανθρώπινη ζωή με ζωογόνο φως. Ἀκόμη και στις πιο δύσκολες συνθήκες μάς στηρίζει ἡ αναστάσιμη ἐμπειρία: «ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς.» (Β' Κορ. 1:9). Ο ἀνθρώπινος νους δεν χωράει το θαῦμα. Ἡ καρδιά, ὁμως, διαισθάνεται τὴν ἀλήθεια αὐτή και σκιρτά ψάλλοντας τὸ Χριστός Ἀνέστη. Συγχρόνως ἡ Ἀνάσταση δυναμώνει τὴν ἐλπίδα ὅτι θα ἐξουδετερωθεῖ κάθε ἐνέργεια θανατηφόρα που συνθλίβει τὴν ζωή μας. Ενισχύει τὴν ἐλπίδα ὅτι τελικά θα νικηθούνη ἡ ἀδικία, ὁ φθόνος, ἡ διαφθορά, τὰ σκοτεινὰ συμφέροντα που συμβαδίζουν συνήθως με τὸ δόλιο ψέμα και τὴν ἀδίστακτη ἀλαζονεία και θανατώνουν τὴν εἰρήνη οδηγώντας τὴν κοινωνία στην ἐξαθλίωση και στην παρακμή. Ὡς λυτρωτική φωτοχυσία ἡ ἐλπίδα διαχέεται ἰδιαίτερα κατὰ τὴν υπέρλαμπρη εορτὴ του Πάσχα προς ὅλες τις κατευθύνσεις. Καταυγάζει τὴν ὑπαρξη των πιστῶν, ἀγγίζει μυστικά και τις καλοπροαίρετες ψυχές που κινούνται στις παρυφές τῆς πίστεως.

Ἡ χριστιανικὴ ἐλπίδα δεν προέρχεται ἀπὸ ἀκαθόριστη αἰσιοδοξία, δεν σχετίζεται με ψευδαίσθηση ουτοπιστική. Στηρίζεται στη βεβαιότητα ὅτι ὑπάρχει Θεός Παντοδύναμος, Δημιουργός του παντός και Προνοητής. Προσωπικός Θεός ἀγάπης, ὁ ὁποῖος οὕτως ἠγάπησεν τὸν «κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον» (Ἰω. 3:16). Ἡ αναστάσιμη ἐλπίδα δεν ἀναφέρεται σε κάποια ἀόριστη ἰδέα, ἀλλὰ εἶναι συνδεδεμένη με ἕνα Πρόσωπο, τὸν Θεάνθρωπο Ἰησοῦ Χριστό, ὁ ὁποῖος ἐκουσίως υπέστη φρικτὰ βασανιστήρια, σταυρώθηκε νικώντας τὸν θάνατο. Ἡ ἀναφώνηση Χριστός Ἀνέστη δεν δηλώνει ὅτι ἀνέστη ὁ Θεός -ἡ θεότητα δεν πεθαίνει- ἀλλὰ ἀνέστη ὁ Θεάνθρωπος Χριστός και συνανέστησε τὴν ἀνθρώπινη φύση, τὴν ὁποία προσέλαβε «ἐκ Πνεύματος Ἁγίου και Μαρίας τῆς Παρθένου».

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐπεξηγεῖ: «ἡ ἀλήθεια εἶναι πως ὁ Χριστός ἔχει ἀναστηθεῖ, κάνοντας τὴν ἀρχὴ για τὴν ἀνάσταση ὅλων των νεκρῶν. Γιατί ὅπως ὁ θάνατος ἦρθε στον κόσμο ἀπὸ ἕναν ἄνθρωπο ἔτσι ἀπὸ ἕναν ἄνθρωπο ἦρθε και ἡ ἀνάσταση των νεκρῶν. Ὅπως πεθαίνουν ὅλοι ἐξαιτίας τῆς συγγενείας με τὸν Ἀδὰμ, ἔτσι, χάρις στη συγγένεια με τὸν Χριστό ὅλοι θα ξαναπάρουν ζωή». («Νυνὶ δὲ χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν. ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτως καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται») (Α' Κορ. 15: 20-22).

Με αὐτὴ τὴν χωρὶς ὅρια ἐλπίδα προχωρεῖ ἡ Ἐκκλησία ψάλλοντας τὸν ἀναστάσιμο παιάνα: «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος». Με δοξαστικὴ ἀγαλλίαση ἐπαναλαμβάνει: «Εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ

ἐκ νεκρῶν» (Α΄ Πέτρ. 1:3). Αυτή η ελπίδα ενισχύει τα μέλη της -όλους εμάς- στον καθημερινό μας αγώνα, για να αντέχουμε στις πολύμορφες θλίψεις, τις συκοφαντίες, τις αρρώστιες, τις αποτυχίες, την ανέχεια, τον βαθύ πόνο που προκαλεί η εκδημία των αγαπημένων μας προσώπων. Μάς στηρίζει επίσης και μας παρηγορεί η πασχαλινή ελπίδα ότι με τον φωτισμό του σταυρωθέντος και αναστάντος Χριστού θα ευρεθούν λυτρωτικές διαβάσεις στα ποικίλα πολιτικά, εκκλησιαστικά, προσωπικά και κοινωνικά αδιέξοδα, που μάς ταλαιπωρούν. Προχωρούμε λοιπόν «τῇ ἐλπίδι χαίροντες· τῇ θλίψει ὑπομένοντες· τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες· (Ρωμ. 12:12)».

Υπάρχουν, βεβαίως, συγκεκριμένες προϋποθέσεις για την ενεργοποίηση αυτής της ελπίδας. Πρώτη είναι η εμπιστοσύνη σε όσα έχει αποκαλύψει ο Χριστός, σε όσα σταθερά ευαγγελίζεται η Εκκλησία, τα οποία έχουν αιώσιο και οικουμενικό κύρος. Η πεποίθηση ότι στον αναστάνα Χριστό εδόθη «πάσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καί ἐπί γῆς» και ότι συνεπώς η ιστορία δεν διαμορφώνεται με τους σχεδιασμούς και τις ενέργειες των κατά καιρούς ισχυρών, αλλά τον τελευταίο λόγο τον έχει ο αιώσιος Θεός της δικαιοσύνης και της αγάπης. Ο Αναστάς Χριστός υποσχέθηκε τη συνεχή παρουσία Του στη ζωή μας: «ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος» (Ματθ. 28:20).

Με την αναστάσιμη ελπίδα συμπορεύονται η ειρήνη και η χαρά. «Ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ ἢ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν» (Φιλιπ. 4:7), όπως την καθόρισε ο Χριστός προ του πάθους Του («εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν» (Ιω. 14:27)). Όπως την προσέφερε μετά την Ανάστασή Του ως μόνιμο χαρακτηριστικό των μαθητῶν και αποστόλων Του: «εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέν με ὁ πατήρ, κάγὼ πέμπω ὑμᾶς» (Ιω. 20:21).

Χριστὸς Ανέστη, ἀδελφοί μου! Ἀς συνοψίσουμε τον αναστάσιμο αυτό χαιρετισμό με τα λόγια του Αποστόλου των εθνῶν: «Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρώσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεῦειν, εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι ἐν δυνάμει πνεύματος ἁγίου» (Ρωμ. 15:13). Σε ελεύθερη απόδοση: Εἶθε ο Θεός της ελπίδας να γεμίζει τις ψυχές όλων μας με ἀπέραντη χαρά και ειρήνη, που προέρχονται ἀπὸ τὴν πίστη. Ὡστε να ἔχουμε ἀφθονη τὴν ελπίδα με τὴ δύναμη του Ἁγίου Πνεύματος. Ὁχι ἀπλῶς λίγη ελπίδα, ἀλλὰ ελπίδα που να ξεχειλίζει και να περισσεύει, ὡστε να μπορούμε να τὴν προσφέρουμε και στους ἄλλους. Και ὅλα αυτά θα συντελοῦνται ὄχι με τις δικές μας ικανότητες, ἀλλὰ με τὴν παρουσία και τὴ χάρη του Ἁγίου Πνεύματος.

Αυτὴ τὴν ἀπέραντη πασχαλινὴ ελπίδα ας ευχηθούμε εἰς εαυτοὺς και ἀλλήλους να μας χαρίσει ο Σταυρωθεὶς και Αναστάς Κύριος, ἡ Κεφαλὴ τῆς Εκκλησίας μας. Χριστὸς Ανέστη!